

?Det kubanska motståndet är försvar av avkolonisering?

?Det kubanska motståndet är försvar av avkolonisering?

Anförande av Kubas ambassadör i Argentina, Pedro P. Prada, vid det internationella rundabordssamtalet ?Den imperialistiska offensiven i Latinamerika?, organiserat av den argentinska avdelningen av nätverket till försvar för mänskligheten (Red en Defensa de la Humanidad).

Centro Cultural de la Cooperación, Buenos Aires, den 26 juni 2025.

AI-genererad bild

Kära vänner:

När Lenin 1916 skrev ?Imperialismen, kapitalismens högsta stadium?, hade samma system, installerat i Amerikas Förenta Stater, redan fört sitt första fördrivningskrig mot den tidens kolonialmakter, och Kuba hade redan upplevt dess konsekvenser.

Lite tidigare, 1884, hade kubanen José Martí i detalj beskrivit samspelet mellan monopolen och finansoligarkin och deras strävan att hitta nya marknader, inflytelseområden och billig arbetskraft utanför sina gränser, inom ramen för de nya internationella relationerna.

Det var varken Marx ekonomiska analys eller Lenins briljanta tolkning, men Martí kunde före sin tid förutse den extraordinära fara som den nya framväxande makten utgjorde, och dessutom förutse det öde som skulle drabba den.

Förverkligandet av Jeffersons och Adams gamla våta dröm om att göra Kuba till det saftigaste tillskott som kunde göras till den amerikanska unionen, som en del av deras Monroedoktrin; Kubas kasterade självständighet 1898, genom USA:s militära intervention; ett fredsavtal som lämnade kubanerna utanför, utnämningen av en nykolonial administratör, utarbetandet av Kubas konstitution i Washington, som kort därefter ändrades med en klausul som garanterar rätt till inblandning och ockupation - där finns Guantanamo-basen - och USA:s utnämning av Kubas president, allt som ett villkor för att vara en republik, var händelser som präglar vår nationella historia och vittnar om imperialismens födelse.

Kuba var under första hälften av 1900-talet det stora imperialistiska laboratoriet: från ekonomisk exploatering - i huvudsak socker - och kontroll av den regionala handeln, där Havanna förblev epicentrum, fortsatte de att experimentera med socialiseringsprocesser för finansiellt kapital, produktionsmetoder och handelstekniker som senare skulle spridas över hela världen. De använde också Kuba som en träningsplats för sina militära och repressiva styrkor och inledde mer än en aggression mot andra länder i regionen från ön.

Denna ansamling av händelser påskyndade mognaden av det kubanska politiska och sociala tänkandet, de folkliga striderna, påskyndade införandet av tidens mest avancerade idéer och gav näring åt det nationella uppror som senare skulle komma att uttryckas mot tre andra militära ockupationer av yankees, mot proimperialistiska diktatoriska regeringar och i den revolutionära våg som inleddes av Fidel Castro, som, utan att ens ha uppnått seger, förutsåg att detta befrielsekrig skulle överträffas av ett längre och blodigare krig mellan USA-imperialismen och den kubanska revolutionen.

Det kriget har förts i 66 år. Det har haft stunder av kanoneld där de experimenterade med sina egna soldater, med legosoldater, med napalm eller fosfor. Och det har haft stunder av terror som orsakat 3 478 kubanska dödsfall, 2 099 skadade, hundratals saknade personer i Floridasundet, tusentals barn som slitits från sina familjer, hundratals attacker mot politiska ledare, ambassader och diplomater, mer än en miljon djur som slaktats av svinpest, hundratusentals hektar grödor som förstörts av svart sigatoka, mosaik, blåmögel och trips palmi, tusentals människor som smittats av dengue blödarfeber.

Juvelen i kronan på det imperialistiska kriget mot Kuba har varit den långvariga ekonomiska, kommersiella och finansiella blockaden, som utformats för att beröva den kubanska regeringen materiella och finansiella resurser och för att orsaka hunger, lidande och förtvivlan bland folket, så att det reser sig och störtar sin egen regering. En blockad som de hela tiden har insisterat på att osynliggöra, trots att den är extraterritoriell och har sina tentakler över hela världen. En blockad som utgör det bredaste, djupaste och mest komplexa systemet av ensidiga tvångsåtgärder som tillämpats i fredstid mot något land under så lång tid, och som FN, genom att fördöma den varje år, klassificerar som ?folkmord? i artikel II, punkt c, i den konvention som förhindrar och straffar detta brott.

Jag har tidigare sagt er att Kuba har varit ett testområde för imperialismen. Dess aggression mot vårt hemland har alltid åtföljts av vad vi idag kallar falska nyheter, kulturell eller kognitiv krigföring, ideologisk subversion, lagföring och andra former av utövande av ?mjuk? makt.

Faktum är att det spansk-amerikanska kriget som inleddes 1898 inleddes med en operation som kombinerade omstörtande verksamhet mot den spanska regimen med terrorist sabotage mot ett amerikanskt kryssningsfartyg i Havannas hamn och spridning av falska nyheter ? tidningskungen William Hearst sade som bekant till den korrespondent som bevakade självständighetskriget: ?Du sätter upp bilderna, jag sätter upp kriget?.

Så har det varit fram till i dag, först för att bygga upp det karikerade imperiet i Havanna, som styrs av transnationella företag och maffiagrupper, och sedan för att störta den enda verkligt fria, oberoende, demokratiska och folkliga - socialistiska - makt som har kunnat bildas på ön.

På senare tid har det förekommit i nyheterna att olika program för undergrävande verksamhet och sändningar till Kuba har skurits

ned - inte eliminerats - till följd av nedskärningarna av USAID och regeringens kommunikation i Förenta staterna. Faktum är att under de senaste åren har mer än tvåhundra miljoner dollar anslagits till sådana program för regimförändring, och upp till 3 000 timmar i veckan av sändningar som stöder dem har sänts, men detta har varit fallet under vart och ett av de senaste 66 åren.

Dessutom har vi levt i en värld där Förenta staterna, de nationella och transnationella oligarkierna och deras medier har lyckats likrikta masskulturen, diskursen och tänkandet i sina maktcentra med imponerande unikheter och disciplin.

Kanske är det därför som det har gått obemärkt förbi att Kuba, bara under de första fem månaderna av den nuvarande imperialistiska regeringen, återinförts på listan över stater som stöder terrorism, vilket förvärrar blockadens effekter, särskilt på det finansiella området, ökar landrisken och avskräcker från turism.

USA-presidentens memorandum nr 5 från 2017 återaktiverades, som öppet bekräftar målen om regimskifte på Kuba, begränsning av turismen, stöd till omstörtande verksamhet och tillämpning av blockaden genom Helms-Burton-lagen.

Företag och institutioner återinfördes på listan över kubanska enheter som omfattas av restriktioner, med vilka det är förbjudet att genomföra transaktioner och som har en extraterritoriell räckvidd.

Penningöverföringsföretaget Orbit S.A. fördes upp på listan över kubanska enheter som omfattas av restriktioner, vilket tvingade Western Union att upphöra med sin verksamhet på Kuba, vilket drabbade kubanska familjer.

De återaktiverade avdelning III i Helms-Burton-lagen, som gör det möjligt för dem som investerar i egendom som nationaliserats på Kuba efter revolutionens seger, inklusive egendom som tillhört kubanska medborgare som senare naturaliserats till amerikanska medborgare, att stämma i amerikanska domstolar.

De avslutade programmet för humanitär frigivning för kubaner och CBP One-ansökan för att ansöka om inresa genom åtta amerikanska inresehamnar.

De upphävde beviljandet av visum till kubaner för kulturellt, idrottsligt, akademiskt, vetenskapligt och alla andra typer av utbyte.

De begränsade inresevisum till Förenta staterna för kubanska och utländska medborgare och deras familjemedlemmar som är knutna till Kubas internationella samarbetsprogram, särskilt inom hälsosektorn, men även på andra områden.

De förde upp Kuba på förteckningen över länder som inte tillämpar effektiva åtgärder mot terrorism i sina hamnar och bemyndigade kustbevakningen att införa ytterligare krav på fartyg som kommer från kubanskt territorium, eftersom landet betecknas som en statlig sponsor av terrorism.

De förbjöd institutioner på Kuba att få tillgång till datalagret för USA:s National Institutes of Health.

De avbröt migrationssamtalen mellan de två länderna.

De nekade betalningar och krävde att privata kubanska ägare på boendepattformen Airbnb skulle öppna konton utomlands.

De ålade Kubas ambassad i Washington att anmäla alla kontakter med myndigheter eller besök hos lokala och statliga myndigheter, utbildnings- och forskningscentra, inklusive jordbruksanläggningar och nationella laboratorier.

De förbjöd inresa för tjänstemän inom rättsväsendet, idrottstjänstemän och idrottare.

De stoppade inresan till USA för kubanska invandrare och icke-immigranter i olika visumkategorier som skulle stödja affärs-, turist-, student- och akademiskt utbyte.

Dessutom begränsade de tillgången till amerikansk teknik för artificiell intelligens till regeringar som de betraktade som 'utländska motståndare?', däribland Kuba.

Personer av kubanskt ursprung i den nuvarande regeringen har med motbjudande uppriktighet och grymhet sagt att varje åtgärd har utformats med millimeterprecision för att orsaka största möjliga skada för kubanska familjer, och att lidande kommer att bli nödvändigt.

När kubaner talar om imperialism gör vi det därför inte utifrån en lärobok, efter att ha studerat Lenin och alla dem som har teoretiserat om detta brutala system, utan utifrån den mest råa erfarenhet, efter att ha lidit av konsekvenserna av dess politik i generationer, särskilt de av oss som föddes och växte upp efter 1959.

Varje bedömning av den kubanska verkligheten som vältrar sig i våra tillkortakommanden, brister och misstag, och som bortser från hur imperialismen agerar på Kuba och de dramatiska effekter den orsakar, hur den begränsar vår utveckling, saknar objektivitet. Man kan inte bara tala om siffror, vilket skulle vara skäl nog: 164 miljarder dollar, eller 1,5 biljoner till guldpris! Vi måste nämna de mänskliga skadorna, de döda, de som inte borde ha dött, såren, lidandet och splittringen av familjer, uppskjutandet av drömmar, maktlösheten att använda vår egen styrka och intelligens, omöjligheten att utöva vår kultur och våra idéer. Det är därför imperialismens främsta slagfält ligger i denna immateriella sfär: att få sina offer att anta bödelns logik.

Det kubanska motståndet kan bara förstås om man förstår att det bygger på att försvara avkoloniseringen av tanken, detta fördärliga arv som Frantz Fanon hänvisar till och som förlamar folkens frigörelse. Om man inser att det var kulturen och de mest avancerade idéerna som cementerade värderingar och formade en verkligt fri karaktär och ett verkligt fritt beteende. Om man förstår att verkliga samhällsförändringar bara kan ske från folket, med folket och för folket, där folket är deltagande huvudpersoner och kollektiva ledare.

Myterna om förtryck, fångar och censur förklarar inte hur den stora majoriteten av ett folk har stått emot så många år av krig, så många förluster och så mycket smärta, och i denna virvelvind av våld inte har upphört att vara goda och rättvisa. José Martí varnade oss: det huvudsakliga krig vi utkämpar är ett tankens krig, och tanken måste vinnas. Vi har hittills följt hans uppmaning, men det räcker inte.

Varje imperialistisk handling mot Kuba bekräftar en obestridd sanning: i sin materiella fattigdom och andliga rikedom är den samhällsmodell som kubanerna har valt och byggt upp livskraftig, den är det närmaste man kommer den frihet och demokrati som många drömmer om, den är det mest rättvisa och solidariska sättet att fördela och dela med sig av välståndet i ett litet land med få resurser, i en värld som styrs av själviska och mäktiga krafter. Tvärtom återspeglar den, som i en spegel, allt det som saknas hos dem som försöker påtvinga andra sin modell.

Kort sagt: det räcker inte att se den imperialistiska expansionen och dess brutala efterföljare som hot från denna brutala fas av kapitalismen. Vi måste ta till oss den och veta att den kommer att leda till att vi måste leva utan ett pris. Den måste konfronteras i enighet, med fasthet, med ett tydligt syfte, med kulturell identitet och självmedvetenhet, med rättvisa och jämlikhet.

Den kubanska kampen mot imperialismen har också gett oss andra lärdomar: konfrontationen är inte begränsad till den nationella nivån. Vi är en del av en värld som lider lika mycket som vi gör. Se bara på Gaza, se bara på dårskapen i att bomba kärnkraftsanläggningar i Iran, se bara på kriget i Europa och fascismens återkomst, se bara på att det gamla hegemoniska imperiet inte längre är hegemoniskt och inte accepterar alternativ till sin förtryckande makt, även om de är multipolära.

Jag kan tillägga att internationalism och solidaritet har varit det bästa antiimperialistiska motgiftet. Att bekämpa imperialismen, var den än finns, är ett arv som kommer att förbli levande så länge den existerar. Att försvara människans villkor under alla omständigheter skyddade oss från hat och dess olika former av mänsklig utestängning.

Att marschera enade i vår mångfald som folk, gjorde oss bättre förberedda för att förstå mångfalden i den värld vi lever i och för att försvara dess enhet på liknande grunder. Att insistera på utopier när andra nedmonterar dem har gjort det möjligt för oss att ha

permanenta planer, program och projekt som är anpassade till sin tid. Att vara upprorisk, missnöjd, självkritisk och konfrontera sina egna demoner räddar oss från den tristess, leda och besvikelse som är så vanlig i vår tids politik.

Att träna oss i att bygga upp och försvara det vi har uppnått har garanterat vår uthållighet, vårt temperament, vår kreativitet och vår motståndskraft, och har gjort det möjligt för vår sanning att bryta fram som ett brinnande ljus, även i den härva av lögner som förmörkar oss mer än mörkläggningar och isolerar oss.

Och en sista lärdom: även om en period av fred och förståelse kommer, ta inte ett steg tillbaka. Lita inte på dem, för som Che varnade: "Man kan inte lita på imperialismen, inte ens lite grann, inte det minsta!?"

Pedro P. Prada, Cubadebate 250628 (ZT)

[?La resistencia cubana solo puede entenderse si se comprende que parte de defender la descolonización?](#)

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en tjuga eller valfri summa till

123 589 0975 eller pg 40 54 11 -0

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap

(150 kr för pensionärer, arbetslösa och studerande) Samma swish som ovan.